

Pío Maceda, Cancela (Lleó), 1950. Mestre jubilat. Participa en la Plataforma por la Escuela Pública de Leganés i en el Col·lectiu "Lorenzo Luzuriaga".

A l'editorial Laertes ha publicat *Nadar contra corriente* (2004), *Educación y libertad en la sociedad de la información* (2007) i *Nada ha terminado. Crónica de cuatro décadas de escuela* (2011).

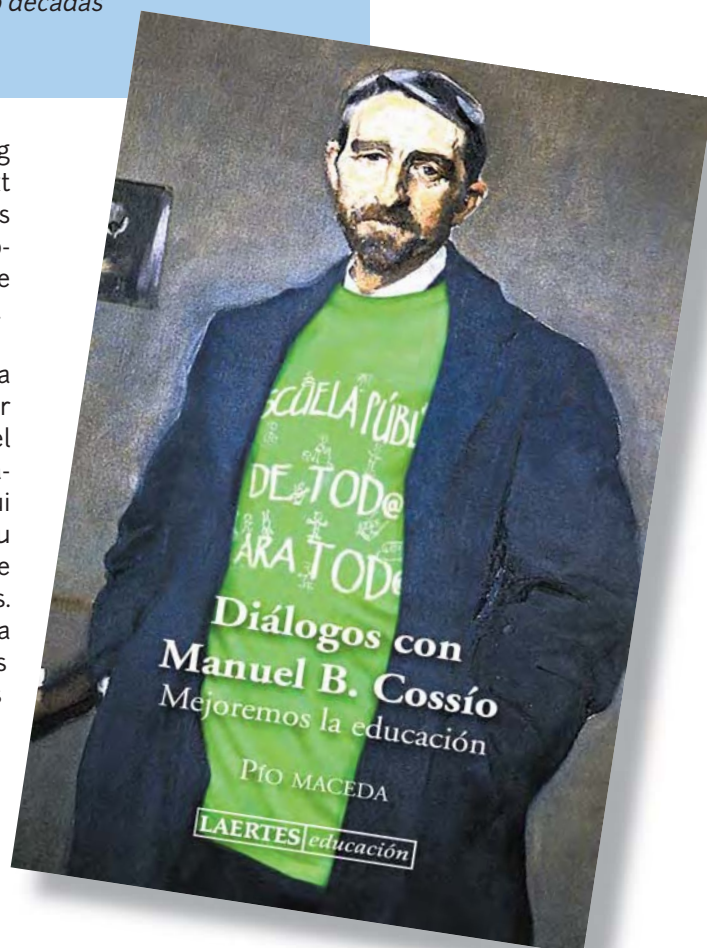

Amb Diálogos con Manuel B. Cossío. Mejoremos la educación, convida el lector a compartir la idea de que estendre la innovació a tots els centres, des de l'etapa d'infantil fins a la universitat, és un procés que s'ha d'abordar amb voluntat i recursos.

L'autor cerca respostes a la pregunta: què podem fer perquè a tots els centres d'ensenyament s'utilitzin mètodes i pràctiques que connectin millor amb l'alumnat? Empra el recurs d'un diàleg imaginari amb Manuel Bartolomé Cossío, el personatge més determinant en la renovació educativa del nostre Estat de les darreres dècades del segle XIX i les primeres del XX, per a veure com se superen els problemes que encara di-

ficulten la innovació. Al llarg del seu recorregut, el text recull aportacions d'algunes de les experiències innovadores, des de la Institució Lliure d'Ensenyança fins al present.

L'autor suggereix que s'ha d'impulsar un gran pacte per l'educació - que preservi el paper central de l'ensenyament públic i en garanteixi l'estabilitat - amb l'objectiu d'establir el compromís de renovar-la en tots els nivells. L'aspiració de la ciutadania d'assolir una societat més justa i democràtica només es farà realitat si se sustenta en un bon sistema educatiu. ■

Repensem Mallorca: la necessitat de la prosperitat compartida

David Abril presentà a la Biblioteca de Manacor, el passat 30 de març, la seva obra, fruit en gran part de la seva experiència com a parlamentari

Miquel Oliver, cap de llista de Més per Manacor, destacà del llibre d'Abril com davant la manca de diàleg l'autor havia sabut bastir un discurs sòlid i crític, amb assertivitat; una obra amb claredat d'idees i de redacció, amb molts exemples i dades contrastades de l'atur o de la pobresa a les Illes Balears. I que havia tractat temes tan diversos com els hotelers, l'amnistia del Govern de les Illes Balears pel que fa a les parcel·lacions il·legals, l'especulació financera, l'embull de les prospeccions, el cas fosc de la importació de residus, els atacs continus contra el català, o la creixent criminalització dels moviments socials.

Oliver destacà del llibre que “no és només un relat, també hi ha propostes programàtiques”; i lloà l'encert de l'autor de fer-lo a partir del turisme, sense obviar-lo, convertint-lo en l'eix central del seu relat, com no s'havia fet fins ara. Esmentà que *Repensem Mallorca* ens proposa quin model turístic volem, quin control democràtic n'hem de

tenir, la necessitat de ser capaços de crear una “prosperitat compartida”, i no un gran benefici a mans d'uns pocs. Digué que “és el primer llibre de reflexions, fruit de l'activitat intel·lectual del seu autor”, i va agrair els esforços de l'editorial.

David Abril parlà dels motius que l'havien duit a escriure el llibre. En primer lloc, es referí al seu títol i explicà com ell mateix, amb el temps, havia tornat més radical i més pragmàtic; que el punt de partida de tot plegat havia estat una actitud d'indignació. *Repensem Mallorca* és, per tant, una crida al compromís, a que la gent – que “massa sovint ha de consumir llibres d'autoajuda i que els estants de les llibreries i dels centres comercials n'estan plens”, es banyi i es fiqui en l'acció política, cívica i social”.

L'autor es referí, també, a la necessitat de suplir la manca de pensament que moltes vegades és absent de l'esquerra progressista del nostre país, i que el llibre era, més enllà de l'anàlisi

d'un partit polític concret, una mirada als problemes estructurals de Mallorca no només de la legislatura d'en Bauzá sinó de molt més enrere. Abril esmentà la seva voluntat de bastir un relat que ajuntàs educació, moviments socials, lluita mediambiental, amb la intenció de donar una idea comú del que passa a Mallorca i a les Illes Balears, amb la proposta d'una sortida raonable a la crisi.

Abril parlà també, com uns dels motius del llibre, de la necessitat de socialitzar allò que havia après i de compartir-ho amb la gent. Que aquesta volia que fos la seva “aportació amb un llenguatge que acostàs la política a la gent, ara que es fa tan present amb debats a la televisió els disabtes a vespre, i que s'entengués”. Esmentà que els capítols del llibre són cinc, amb quatre parts dedicades a l'anàlisi d'alguns problemes estructurals, que no només afecten Mallorca sinó tota la Mediterrània, i l'estat d'emergència social que estam patint. Aquest havia estat, digué, el “punt de partida” de la seva obra; “una realitat molt preocupant, de la qual n'hauríem d'estar alarmats i, de cap de les maneres, no ens hi podem acostumar”.

L'autor digué que el model turístic que hem tingut fins ara és el gran responsable de moltes de les situacions que es viuen a les Illes; com ja denuncià el teòleg Bartomeu Bennàssar fa molts d'anys en el seu *Procés al turisme*. “Cal que li donem quatre voltes, i que canviï de dalt a baix en benefici de la majoria, amb augment de les plantilles i de la qualitat de l'ocupació i amb l'abandó del fenomen de la “balearització”, que les grans cadenes hoteleres balears han

exportat al Carib”. “Aquest model ara ens retorna, amb el canvi del model de sol i platja al tot inclòs”, explicà.

Abril parla, a un dels capítols del llibre, del mal que s'ha fet durant la legislatura al nostre territori i digué que o és cert que al llarg d'aquests quatre anys no s'hagin consumit més espais: “basta mireu el que estan fent a la construcció del gran ressort de Canyamel”. També es referí a les grans desregulacions que es produiran com a conseqüència de l'aplicació de la llei agrària del conseller Company, o amb la nova llei de turisme.

A un altre apartat del llibre, titulat “La democràcia del taxi-dermista”, l'autor parla de la debilitat d'aquest sistema polític a l'Estat espanyol i a les Illes Balears, amb els atacs que ha patit l'educació, la llengua, amb el fanatisme i l'autoritarisme del Govern de José Ramón Bauzá, tot plegat com a mostra d'una concepció molt pobre i lamentable de l'ús dels drets i de les llibertats de la majoria. Posà com a exemple el paper dels mitjans públics, en el cas d'IB3, a la qual anomenà “la veu de l'amo”.

David Abril acabà la seva intervenció amb el plantejament d'unes propostes programàtiques que ens havien d'ajudar a “transitar cap a una Mallorca solidària, sostenible i sobirana; no basades en receptes màgiques”. Des de la necessitat d'aprofitar i partir del que ja tenim consolidat en l'àmbit del turisme, el foment del diàleg per a enfortir la democràcia i la política, fins al reclam d'un major poder de decisió per a les institucions i entitats de les Illes, per a poder dir la nostra en aquelles qüestions que més ens afecten. ■